

Uzasadnienie wyroku z dnia 20 czerwca 2016 r.

Pozwem z dnia 30 lipca 2015 r. powodowie domagali się stwierdzenia, że wypowiedzenie im przez pozwanego (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowy kredytu nr (...) z dnia 21 kwietnia 2008 r. jest bezskuteczne. W uzasadnieniu wskazali, że pismem z dnia 20 marca 2015 r. pozwany wypowiedział umowę kredytu. Przyczyną wypowiedzenia było zadłużenie na kwotę 6.154,61 zł. Pozwany nie doręczył powodom skutecznie wypowiedzenia umowy, a pomimo tego w dniu 6 czerwca 2014 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, na podstawie którego Komornik Sądowy M. K. prowadzi postępowanie egzekucyjne. Egzekucja prowadzona jest z nieruchomości powodów (pozew k. 4-7).

Pismem z dnia 21 marca 2016 r. pełnomocnik powodów poparł złożony pozew. Wskazał, że interes prawny powodów w ustaleniu, że wypowiedzenie umowy kredytowej przez pozwanego jest nieskuteczne polega na tym, że powodowie są zainteresowani dalszym spłacaniem kredytu zaciągniętego u pozwanego, a w konsekwencji nie narażaniem się na egzekucję komorniczą z nieruchomości (pismo k. 101-102).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany zakwestionował posiadanie przez powodów interesu prawnego do wystąpienia z powództwem o ustalenie. Pozwany odniósł się do zarzutu nieskutecznego wypowiedzenia umowy kredytu powodom. Wskazał, że przesyłki zawierające wypowiedzenie zostały wysłane do każdego z powodów, nie zostały przez nich podjęte i zostały zwrócone do pozwanego (odpowiedź na pozew (k. 110-111)).

Sąd ustalił, że w dniu 21 kwietnia 2008 r. powodowie zawarli umowę kredytu hipotecznego nr (...) indeksowanego do (...), na podstawie której bank udzielił powodom kredytu w kwocie 172.921,07 zł indeksowanego kursem franka szwajcarskiego. Umowa została aneksowana. (umowa k. 8-19, aneks k. 23-26).

W dniu 20 marca 2013 r. pozwany wypowiedział każdemu z powodów umowę kredytu. Wypowiedzenie zostało wysłane każdemu z powodów na adres ul. (...), (...)-(...) S., nie zostało przez żadnego z powodów odebrane i zostało zwrócone do banku (wypowiedzenia k. 128,130, kopie kopert k. 129,131).

W dniu 6 czerwca 2016 r. bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. Postanowieniem z 30 czerwca 2014 r. tytułowi temu została nadana klauzula wykonalności. Pozwany złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze M. K. wniosek o wszczęcie egzekucji. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt Km 1095/14. Pismami z dnia 31 lipca 2014 r. Komornik zajął wierzytelność W. N. w Urzędzie Skarbowym, zawiadomił go o wszczęciu postępowania egzekucyjnego, zawiadomił go o wszczęciu egzekucji z nieruchomości i wezwał do zapłaty długu, wezwał dłużnika do stawienia się w kancelarii komornika w celu złożenia wyjaśnień (bte k. 40, postanowienie 40v., pisma Komornika k. 41-44).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o w/w dowody z dokumentów. Brak było podstaw, aby odmówić mocy dowodowej dokumentom. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby.

Stan faktyczny w dużej mierze był bezsporny między stronami. Spór dotyczył tego, czy, a jeśli tak to kiedy, zostało powodom doręczone pismo z 20 marca 2010 r. będące wypowiedzeniem umowy kredytu. W ocenie Sądu pozwany wykazał, że wysłał wypowiedzenie umowy do każdego z powodów na adres: ul. (...), (...)-(...) S.. Przesyłki nie zostały przez powodów odebrane, lecz zostały zwrócone do pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na oddaleniu.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Przesłankami powództwa o ustalenie prawa są zatem: 1) **interes prawny**

powoda w dokonaniu żadanego ustalenia oraz 2) **istnienie lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa**, którego powództwo dotyczy. Ciężar dowodu tych przesłanek spoczywa zgodnie z art. 6 k.c. na powodach.

Powodowie na uzasadnienie interesu prawnego wskazali, że są w dalszym ciągu zainteresowani dalszym spłaceniem kredytu zaciągniętego u pozwanego, a w konsekwencji nie narażaniem się na egzekucję komorniczą z nieruchomości.

W ocenie Sądu powodowie nie mają interesu prawnego w żądaniu ustalenia, że wypowiedzenie im umowy kredytu jest nieskuteczne. Interes prawny występuje wówczas, gdy sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości, a jednocześnie interes ten nie podlega ochronie w drodze innego środka. Przy rozważaniach dotyczących istnienia interesu prawnego jako materialnoprawnej przesłanki powództwa o ustalenie należy uwzględnić utrwalone w piśmiennictwie i orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowisko, że interes prawny nie zachodzi z reguły, gdy zainteresowany może na innej drodze osiągnąć w pełni ochronę swoich praw (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 stycznia 2016 r., I ACa 1521/15).

Wyrok ustalający, że wypowiedzenie powodom umowy kredytu było nieskuteczne, nie zakończy definitywnie sporu z pozwanym, gdyż przeciwko powodom prowadzona jest egzekucja z nieruchomości. Zatem w ocenie Sądu, aby skutecznie zakończyć spór powodowie powinni domagać się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, na podstawie którego prowadzona jest egzekucja. Zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Zatem w sprawie z powództwa opozycyjnego badaniu podlegałoby czy wypowiedzenie umowy zostało dokonane skutecznie czy nie, a w razie uznania wypowiedzenia za bezskuteczne, powodowie osiągnęliby dalszy skutek, gdyż wyrok wydany w takiej sprawie doprowadziłby do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, a tym samym przerwania trwającego postępowania egzekucyjnego z nieruchomości, które prowadzone jest na podstawie tego tytułu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Na koszty te złożyły się kwoty: 17 zł opłata od pełnomocnictwa oraz 24,60 zł za notarialne poświadczenie odpisu z KRS pozwanego, co łącznie dało kwotę wskazaną w pkt 2 wyroku.

W pkt 3 wyroku na podstawie § 6 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd przyznał pełnomocnikowi powód z urzędu adwokatowi W. G. kwotę 1476 zł. Na kwotę tę składa się kwota 1200 zł powiększona o podatek VAT w kwocie 276 zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz przepisy Sąd orzekł jak w wyroku.

W., dnia 14 lipca 2016 r.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi powodów.